

[Ninn-Hansen.]

til det øvrige, der er fremkommet fra de forskellige ordførers side. Jeg forstod, at det altsammen var spørgsmål, vi kunne drøfte i det kommende udvalg, idet der dér vil være god lejlighed til at få undersøgt, dels om man ved besparelser andre steder kan gavne idrætten derigennem, at man giver den større støtte, dels hvorledes den endelige udformning af lovforslaget skal være.

Jeg takker for den interesse, man har lagt for dagen; det skal ikke så meget være en tak fra min side som udtryk for den tak, jeg tror idrætten føler overfor det høje ting, fordi tinget helt igennem har vist så stor en interesse for idrættens vilkår her i landet.

Arnth Jensen: Også jeg vil gerne bringe en tak til det høje ting for den forhandling, der her er ført, og til den højtærede finansminister for hans forståelse — og jeg tror, jeg har lov til som en af organisationsformændene at bringe denne tak på dansk idræts vegne.

Jeg ønsker blot at gøre et par bemærkninger og iøvrigt ikke trække denne debat længere ud.

Jeg takker den højtærede finansminister for hans forståelse overfor det, jeg førte frem, om at sætte omsætningen op. Jeg sagde ikke til den højtærede finansminister, at man skulle tage femøren væk, men jeg sagde, at vi skulle prøve at regne ud, om staten tjener noget ved at bibeholde den; det tror jeg nemlig ikke den gør — og så kan det jo godt være, at finansministeren og jeg alligevel bliver enige om at tage den væk; det ville være det bedste middel til at sætte omsætningen op.

I anledning af det, det ærede medlem hr. Johs. Christiansen så kønt og smukt sagde om børnearbejdet i idrætsorganisationerne, vil jeg gerne oplyse, at der ikke er tale om 150 000 børn, idet tallet, hvis vi medregner alle organisationerne, kommer op i nærheden af 300 000, i hvert fald over ¼ million. Det, jeg har peget på, er, hvor farlig den konkurrence er, som vi er ude for i form af statens høje lønninger i forbindelse med ungdomsarbejdet. Børneafdelingerne skal have de bedste ledere, man kan få, men vi kan ikke lønne folk med sådanne lønninger,

som det offentlige betaler for ungdomsskoleundervisningen. Der er derfor tale om en konkurrence her. Jeg håber, vi vil være i stand til at klare den, for de folk, der har ledelsen af disse børneafdelinger, har kærlighed til sagen; men den dag kan komme, da de siger: et rimeligt vederlag må vi have.

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen gav udtryk for megen forståelse. Han talte om, at de små klubber i landkommunerne fik for lidt, og deri er jeg enig med det ærede medlem, men jeg må som allerede nævnt gøre opmærksom på, at af det samlede tilskud, som en gymnast på landet kan få af tipsmidlerne, nemlig 3 kr. 32 øre, går de 2 kr. ubeskåret ud til de små klubber, medens resten bruges til fælles kursus og fælles administration, og der er ikke en eneste klub, som ikke får del deri.

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen syntes, at der manglede solidaritet. Deroverfor vil jeg sige, at jeg har ingen steder fundet større solidaritet end indenfor idrætsorganisationerne. Det samarbejde, som vore organisationer har med Dansk Idræts-Forbund, er så intimt og i den grad uden gnidninger, at man ikke let finder magen. Der har været den rette idrætsånd, ingen af os har skelet til den anden og fundet, at den ene fik for meget og den anden for lidt. Jeg håber, at denne enighed og solidaritet vil holde sig frem i tiden, og jeg har ingen grund til at tvivle derom.

Endnu en gang tak til det høje ting for dets forståelse.

Ingmar Wagner: Jeg vil lige til beroligelse for det ærede medlem hr. Ninn-Hansen sige, at hverken jeg eller mit parti er interesseret i nogen statsdirigeret sport — vi har overhovedet ingen ønsker herom; men vi gør på den anden side ikke — som så mange gør — en dyd af, at dansk sport har så elendige forhold, som den har i dag; jeg tror iøvrigt ikke, det ærede medlem gør det, for så havde han ikke fremsat det foreliggende lovforslag.

I den almindelige diskussion om amatør eller ikke-amatør vil jeg dog lige sige, at selvom jeg helt og fuldt går ind for, at der fortsat skal være amatørsport i Danmark, fritager det ikke staten for virkelig at hjælpe sportsungdommen. Den udfører et stort og dygtigt arbejde — hvad jeg alle-